

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Raics István

Cím:

Forrás:

Farnadi Edit vendégszereplése

Népszabadság

(Hely)

1960. jún. 14.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

78 (064.5)
Farnadi Edit

Idő

"1960"

Személy

Helyszám

Nagy varázsa van az olyan zongorásnak, amilyen a Farnadi Edité! Mostani vendégszereplése alkalmából ismét meggyőződhetünk, hogy a külföldön élő művész — Székely Arnold és Weiner Leó iskolájának egyik legmarkásabb neveltje — a világszerte nagy zongoristák közé küzdötte fel magát.

Farnadi művészetének erényei sok összetevőből származnak. Mindenekelőtt művészi és emberi komolyságból, amely lehetővé teszi a problémák gyökeréig. Csak így, csak a mesterség s a művészet problémáinak teljes feltárása segítheti őt a szorosabban vett pianistaerények birtokba vételéhez. S ezek az erények arányban és egyensúlyban jelentkeznek Farnadinál. Tünetnyesen szép zongorahangja öncélúnak hatna, ha nem támogatná markáns, kisiklásoktól mentes formálás. A paletta színeinek merész, a képzelettől és tudatosságtól hajtott alkalmazása (ha festő volna, vérbeli kolorista lenne!) ingathatatlanságtechnikai alapra épül. S ez a technika sem válik öncélúvá, mert koordinálja, összehangolja a többi erény. Parttalan fantázia, marcangoló szenvedélyesség s a szelíd poézis meleg fénye egyformán otthonos ebben a kiváló előadóban, aki minden erényét a műre s az alkotóra koncentrálna. S így ha Schubertet tolmácsol, hamvas szépségében áll előttünk

az édes dallamosság ifjú mestere. Ha Brahmsot játszik, vele együtt merülünk a végtelenség hullámzó kedélyállapotok tengerébe; s ha Saint-Saens versenyművét, a fiatal Bartók Béla pályakezdő bemutatkozásáról is nevezetes gmoll zongoraversenyt szólaltatja meg, a nagy technikai igény kielégítése mellett a szerző változatos, sokrétű világát is képes erőteljesen összefogni.

Két hangversenye azt bizonyította, hogy mint kamaramuzsikussal mint szólóistá egyaránt jelentékeny művész Farnadi Edit. Első alkalommal a Weiner vonósnyeg társaságában a Pisztrángötös s Brahms f-moll zongorötösének zongoraszólamát tolmácsolta. (Sajnos, a tehetséges fiatal kamaratársaság már a műsort nyitó Mozart-kvartettben bágyadtan muzsikált, s a Schubert- és Brahms-ötösökben nem tudott együtt szárnyalni a vezérszerepet vivő zongoraszólással.) — A művész második fellépéséhez a Magyar Rádió Szimfonikus Zenekara adta a keretet pontos és pompás munkával. Lehel György a zenekar élén méltó kísérőtársa volt Farnadinak, s Szabó Ferenc Hazatérés című koncertójának, valamint a műsort záró Csajkovszkij-szimfóniának színdús és nagyvonalú karmesteri felfogásával maradandó élményt nyújtott.

Raics István